

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jiřího Pally v právní věci navrhovatele: **M. B.**, bytem zastoupený Mgr. Luděk Šikolou, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti odpůrci: **Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – změny Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy č. Z 0939/05, schválené usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 40/13 ze dne 14. 9. 2006,

t a k t o:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 10. 12. 2007 se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy – změny Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy č. Z 939/05 (dále jen „změna Územního plánu Z 939/05“), který byl schválen usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 40/13 dne 14. 9. 2006. Předmětem změny Územního plánu Z 939/05 je realizace nové letové dráhy RWY 06R/24L v prostoru letiště Ruzyně spolu se stavbou silničního okruhu a trasování rychlodráhy, to vše před rokem 2010. Tato stavba je zároveň prohlášena za stavbu veřejně prospěšnou. Touto změnou dochází rovněž k přesunutí stavby ze směrné části územního plánu do části závazné a ke zvětšení plošného rozsahu koridoru této stavby a s tím související změně navrhovaného funkčního využití některých ploch, dříve určených jako orná půda, louky, pastviny a přírodní nelesní zeleň, na dopravní a vojenská letiště.

Pro posouzení přípustnosti předloženého návrhu je podle navrhovatele klíčová otázka vztahu platnosti územního plánu, schváleného podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 50/1976 Sb.“, s účinností od 1. 1. 2007 zrušen a nahrazen zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění, dále jen „nový stavební zákon“ - pozn. soudu), resp. jeho změny, a jeho publikace obecně závaznou vyhláškou obce, to vše v kontextu nové právní úpravy stavebního práva (tedy za současného právního stavu).

Nový stavební zákon ve svých přechodných ustanoveních § 187 - § 189 řeší otázku právní formy změn územních plánů, schválených před jeho účinností. Konkrétně z ustanovení § 187 odst. 7 a § 188 odst. 4 nového stavebního zákona navrhovatel vyvozuje, že změny územních plánů, schválených před 1. 1. 2007 (tedy podle zákona č. 50/1976 Sb.) jsou od 1. 1. 2007 vydávány ve formě opatření obecné povahy. Vzhledem ke skutečnosti, že napadená změna Územního plánu Z 939/05 nebyla publikována obecně závaznou vyhláškou, je navrhovatel přesvědčen, že je přezkoumatelná ve správním soudnictví podle § 4 odst. 2 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a § 101a s. ř. s. jako opatření obecné povahy. Navrhovateli by jinak byl odepřen přístup ke spravedlnosti, navíc za situace, kdy odpůrce nerespektoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č.j. 1 Ao 1/2006 – 74, a změnu Územního plánu Z 939/05 znovu předložil zastupitelstvu ke schválení, aniž by odstranil vady, které byly důvodem k jejímu zrušení cit. rozsudkem.

Ohledně vlastní aktivní legitimace navrhovatel uvedl, že je vlastníkem nemovitostí v katastrálním území Nebušice. V případě výstavby plánované letové dráhy by některé jeho nemovitosti byly výstavbou přímo dotčeny, další by se ocitly uvnitř ochranného hlukového pásma letiště Ruzyně. Realizace předmětu změny Územního plánu Z 939/05 a výstavba letové dráhy by znamenala zásah do vlastnického práva navrhovatele, jakož i do jeho práva na ochranu soukromí, zdraví a na příznivé životní prostředí. Výstavbou letové dráhy v sousedství nemovitostí dochází navíc k jejich znehodnocení a v důsledku toho k výraznému poklesu tržní hodnoty. Ve vztahu k jednomu z jeho pozemků znamená schválení územní změny ve spojení se zákonem č. 544/2005 Sb., o výstavbě vzletové a přistávací dráhy 06R – 24L letiště Praha Ruzyně, současně hrozbu vyvlastnění. Dále navrhovatel uvedl, že ve lhůtě podle § 22 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb. podal proti návrhu změny Územního plánu Z 939/05 písemnou námitku, na niž v rozporu se zákonem neobdržel žádnou odpověď a z obsahu schválené změny Územního plánu Z 939/05 přitom vyplývá, že námitce navrhovatele nebylo vyhověno. Usnesení Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 14. 9. 2006 tak neobsahuje výrok rozhodnutí o námitkách dotčených vlastníků, ačkoliv je obsah námitky navrhovatele uveden mezi připomínkami v příloze k uvedenému usnesení.

Navrhovatel je přesvědčen, že změna Územního plánu Z 939/05 nebyla ve smyslu ustanovení § 101d odst. 1 a 2 s. ř. s. vydána (projednána a schválena) zákonem stanoveným způsobem z těchto důvodů: v rozporu se zákonem odpůrce nerozhodl o námitce navrhovatele, odpůrce zcela pominul postup vyžadovaný ustanoveními § 20 až 29 ve spojení s ust. § 31 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb. při pořizování a schvalování změny Územního plánu Z 939/05, v rozporu s zákonem nebyly posouzeny vlivy návrhu změny územního plánu na životní prostředí a rovněž v rozporu se zákonem nebyla v územním plánu vymezena ochranná hluková pásma nové letové dráhy RWY 06R/24L.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu podanému navrhovatelem na zrušení části opatření obecné povahy uvedl, že usnesení Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 14. 9. 2006, kterým byla přijata změna Územního plánu Z 939/05 není, dle názoru odpůrce, přezkoumatelné podle § 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s. a ustanovení § 101a s. ř. s. jako opatření obecné povahy. K otázce aktivní legitimace navrhovatele se odpůrce vyslovil, že navrhovatel není ve smyslu ustanovení zákona č. 50/1976 Sb. dotčenou osobou, která by mohla v rámci řízení o pořizování územně - plánovací dokumentace vznášet námitky, neboť jeho nemovitosti

nejsou předmětnými funkčními změnami územního plánu dotčeny. Z důvodů, které uvádí navrhovatel ve svém podání, je osobou oprávněnou vznášet námitky v rámci řízení o vydání územního rozhodnutí a následných řízení o vydání stavebního povolení. Na podporu své argumentace odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Ao 3/2007 – 48. Poukázal dále na ustanovení 188 odst. 3 nového stavebního zákona, podle nějž činnosti ukončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních právních předpisů. Ustanovení § 70 s. ř. s., dle názoru odpůrce, vylučuje soudní přezkum sdělení o námitkách učiněného podle 23 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb. Právní úprava účinná v době schválení předmětné změny územního plánu dne 14. 9. 2006, územní plán a jeho změny za opatření obecné povahy nepovažovala.

Před posouzením důvodnosti návrhu se Nejvyšší správní soud nejprve zabýval tím, zda jsou v projednávané věci splněny procesní podmínky řízení. Tím je, v řízení vedeném dle části třetí hlavy druhé dílu sedmého soudního řádu správního, spolu s dalšími podmínkami vyplývajících z ustanovení § 101a s. ř. s. existence předmětu řízení - opatření obecné povahy, které by bylo možno ve smyslu uvedeného ustanovení podrobit přezkumu.

Z předložené spisové dokumentace a ze své úřední činnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že napadená změna Územního plánu Z 939/05 týkající se zpracování nové letové dráhy RWY 06R/24L Letiště Praha – Ruzyně do územního plánu hlavního města Prahy byla zahrnuta do změny Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy č. Z 1000/00 (dále jen „změna Územního plánu Z 1000/00“), vydané formou opatření obecné povahy č. 1/2008, schváleného usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 18/51 dne 19. 6. 2008.

V příloze E opatření obecné povahy č. 1/2008 obsahující rozhodnutí o zásadních připomínkách městské části, ve vyhodnocení zásadní připomínky č. 8, jejímž obsahem byla námitka nesprávného zahrnutí změny Z 939/05 do Z 1000/00, je výslovně uvedeno, že do dokumentace návrhu změny Z 1000/00 byly zpracovány všechny platné změny, schválené do 14. 9. 2006, tedy i změna Územního plánu Z 939/05. Též ve vyhodnocení připomínky č. 3 je konstatováno, že *„změna související s novou veřejně prospěšnou stavbou je zpracováním schválené změny Z 939/05. Návrhem nové paralelní dráhy a silničního okruhu, který je součástí ÚP SÚ hl. m. Prahy ode dne jeho schválení nejsou funkční plochy a zastavitelné území rušeny“*.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2008, č.j. 9 Ao 2/2008 – 62, dostupném na www.nssoud.cz, bylo dnem jeho právní moci (1. 12. 2008) zrušeno citované opatření obecné povahy č. 1/2008. Tímto rozsudkem tak byla pravomocně zrušena shora uvedená změna Územního plánu Z 1000/00 a zároveň i v ní zahrnutá změna Územního plánu Z 939/05, která měla být předmětem přezkumu v nyní posuzované věci. Z uvedených skutečností pak vyplývá, že nastala taková procesní situace, kdy v současné době chybí samotný předmět řízení dané věci (nelze rozhodovat o tom, co již bylo zrušeno a neexistuje). Není tedy splněna jedna ze základních podmínek řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný

nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Neexistence předmětu řízení je svou povahou neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, Nejvyšší správní soud proto návrh na zrušení změny Územního plánu Z 939/05 podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda

senátu